

%20protydii%20kiberzlochynnosti%20v%20Ukraini%20\_Kravtsova\_2018.pdf?sequence=1&isAllowed=y (дата звернення 16.02.2020). – Назва з екрана.

3. Концепція інформаційної безпеки України [Електронний ресурс] : [Інтернет-портал]. – Електронні дані. Режим доступу: <https://www.osce.org/uk/fom/175056?download=true>
4. НБУ попередив фінустанови про хакерську атаку невідомого вірусу. [Електронний ресурс] : [Інтернет-портал]. – Електронні дані. Режим доступу: <https://tsn.ua/ukrayina/hakeri-atakuvali-banki-ukrenergo-ta-kiyivenergo-952333.html>. (дата звернення 23.02.2020). – Назва з екрана.
5. Найбільші кібератаки проти України з 2014 року. Інфографіка. [Електронний ресурс] : [Інтернет-портал]. – Електронні дані. Режим доступу: <https://nv.ua/ukr/ukraine/events/najbilshi-kiberataki-proti-ukrajini-z-2014-roku-infografika-1438924.html> (дата звернення 23.02.2020). – Назва з екрана.

**Ключові слова:** кібертероризм, інформаційна безпека, інформаційні технології.

**Ключевые слова:** кибертероризм, информационная безопасность, информационные технологии.

**Key words:** cyber terrorism, information security, information technology.

## **СТЕПАНОВА СНЕЖАНА ПЕТРІВНА**

*Національний університет «Одеська юридична академія»,  
аспірант кафедри міжнародного та європейського права*

### **КОЛО СУБ'ЄКТІВ МІЖНАРОДНОГО ВОЛОНТЕРСЬКОГО РУХУ**

Як реакція на виклик несприятливих життєвих обставин, державних та соціальних занедбань, появи нових, раніше не вивчених питань, та вирішення складних завдань людського буття – на початку ХХ століття на рівні окремих держав виникла нестандартна форма зайнятості – волонтерство, яке в подальшому набуло свого поширення й на міжнародній арені у вигляді волонтерського руху та волонтуризму.

Як соціальний важіль, волонтерство розповсюджує свій вплив майже в усіх сферах життєдіяльності, маючи перед усім на меті – суспільну спрямованість на загальний добробут всіх верств населення світу, на усунення проявів нерівності у доступі людей до якісної освіти, медицини, на захист навколишнього природного середовища, на посилення екологічної безпеки людства, науковий та технічний прогрес тощо.

Так, згідно з Загальною Декларацією Добровільництва, прийнятою у січні 2001 року, волонтерська діяльність – це фундамент громадянського суспільства, який привносить в життя прагнення людства до досягнення миру, свободи, безпеки та справедливості для всіх народів [1].

У той час як соціальний і економічний внесок волонтерської діяльності в розвиток суспільства незаперечний, не існує єдиного способу забезпечення захисту та регулювання прав і обов'язків волонтерів й волонтерських організацій. Звертаючи увагу на цінність руху, в правовому полі важливим залишається неврегульованість на міжнародному

рівні кола суб'єктів міжнародної волонтерської діяльності, їх прав та обов'язків, функцій та порядку їх створення. Дані питання лише імплементаційно захищені законами, прийнятими на території найбільш розвинутих країн світу. В свою чергу, волонтерський рух, як такий, є складним правовим та соціальним явищем. Це, зокрема, прослідковується в механізмі дії системи суб'єктів, залучених до сфери добровільної діяльності.

Так, аналіз існуючих нормативно-правових актів та наукової доктрини надає змогу поділити суб'єктів міжнародного волонтерського руху на наступні групи:

1) держави: як ініціатор проведення волонтерської місії (замовник) та як приймаюча сторона;

2) юридичні особи: міжурядові організації (МУО), міжнародні неурядові організації (МНУО), волонтерські об'єднання, асоціації, служби, центри, які в свою чергу, утворюють різні структурні підрозділи для досягнення волонтерських цілей на місцях. Ними є табір, група, команда.

3) фізичні особи: координатор (директор, керівник, менеджер) групи (табору, команди), волонтери, волонтуристи, а також особи, яким безпосередньо надається волонтерська допомога – підопічні.

Якщо казати про державу як суб'єкта міжнародного волонтерського руху, можна навести визначення, сформульоване К.А. Важною. Держава – це суб'єкт міжнародного публічного права, що становить собою політико-правове територіальне утворення, яке відповідає наступним критеріям: має постійне населення, визначену територію, публічні органи державної влади, здатність самостійно вступати у міжнародні публічно-правові відносини [2]. Оскільки волонтерство та волонтуризм є нестандартною формою зайнятості, що передбачає в собі залучення до праці в волонтерських організаціях, об'єднаннях, асоціаціях, центрах тощо, у будь-якому випадку, держава є важливим гарантом захисту прав громадян, що виявили бажання надати свою допомогу у вигляді успішно корисної праці, виступаючи при цьому чи у якості замовника волонтерських послуг, чи стороною, яка приймає волонтерську допомогу.

Наступним суб'єктом міжнародного волонтерського руху є міжнародні організації, які, в свою чергу, поділяються на міжнародні урядові (міждержавні, міжурядові) та неурядові організації. Так, міждержавною організацією в науці прийнято вважати об'єднання суверенних держав, яке засноване міжнародним договором на постійній основі та має постійні органи, наділене міжнародною правосуб'єктністю і діє для досягнення загальних цілей у відповідності із загальновизнаними принципами і нормами міжнародного права [3]. А міжнародні неурядові організації, згідно з Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 1296 (XIV) від 23 травня 1968 року, можна визначити, як будь-яку міжнародну організацію з недержавним характером представництва, добровільним характером діяльності, яка ґрунтується не на підставі міжурядової угоди та не переслідує комерційної мети [4]. В свою чергу, МУО та МНУО можуть утворювати менші структурні підрозділи, які виконують функції щодо покращення добробуту людей в окремих сферах життєдіяльності, у вигляді таборів, груп, служб, центрів і т.п. Метою створення зазна-

чених юридичних осіб, їх структурних підрозділів та специфічних утворень є:

- представництво волонтерської місії перед громадянами, органами державної влади, іншими волонтерськими організаціями;
- організація процесу створення та реалізації волонтерської програми;
- координація волонтерських груп під час втілення мети проекту в дійсність;
- інформування суспільства про виникнення проблеми, процесу створення дієвої групи реагування, а також результатів по закінченню місії;
- посередництво у добровільній діяльності, що включає в себе допомогу у пошуку джерел фінансування проєктів, наданні місця розташування таборів волонтерів та інше;
- посилення ролі волонтерства на національному та міжнародному рівнях, його поширення та розроблення ефективнішої системи добровільної допомоги.

Однак, найголовнішим суб'єктом міжнародного волонтерського руху залишаються фізичні особи, завдяки яким існує саме явище добровільництва. Це волонтери, особи, які потребують допомоги, а також ті люди, які координують роботу волонтерських груп і проєктів. Саме їх правовий статус, їх права та обов'язки, а також функції, які на них покладаються в процесі добровільної допомоги, є тим самим підґрунтям, на якому будується система активної участі у вирішенні проблем сьогодення. Завдяки участі у волонтерському русі людей будь-якого віку, представників різних етнічних груп та віросповідань, різних національностей, будь-то жінки чи чоловіки, державні службовці, або взагалі безробітні, здійснюється згладжування расової, економічної, політичної, культурної ворожості, пропагування принципів альтруїзму, створення міжнаціонального суспільства, мобілізації добровільних сил окремих представників суспільства, створення наочного прикладу реалізації основоположних принципів права та еволюціонування загальних людських цінностей.

Тому, у зв'язку з різноманітністю суб'єктів міжнародного волонтерського руху в процесі їх діяльності виникають проблеми, які стосуються відсутності визначення юридичного статусу волонтерської організації та волонтерів, що може призводити до того, що до добровольців ставляться як до оплачуваних найманим працівникам, застосовуючи до них вимоги трудового законодавства; позбавлення пільг та допомоги по безробіттю; необґрунтоване покладення на фізичних осіб-волонтерів, та волонтерські організації обов'язку по сплаті податків; а також відсутність закріплення видів та міри відповідальності за правопорушення. Крім того, існує думка про те, що норми міжнародного права у сфері регулювання волонтерської діяльності обов'язково повинні закріплювати процедуру отримання віз і забезпечення захисту волонтерів. Таким чином, усвідомлення проблем, що виникають є значним кроком на шляху їх усунення.

### **Список використаної літератури:**

1. Загальна Декларація Добровільництва від 2001 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://gov.cap.ru/home/76/gorono/2005/school6/dobrovoldvigenie\\_3.htm](http://gov.cap.ru/home/76/gorono/2005/school6/dobrovoldvigenie_3.htm)
2. Важна К.А. Поняття та характеристика держави як суб'єкта міжнародного публічного права // Журнал «Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти». – № 3. – 2019. – С. 132-142. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://international-relations.knukim.edu.ua/article/view/159113/158363>
3. Свида Т.О. Поняття та функції міждержавних організацій // Актуальні проблеми держави і права [збірник наукових праць]. – Одеса: Видавництво «Юридична література», 2007. – Випуск № 32. – 404 с. – С. 297.
4. Ільницька У. Особливості міжнародно-правової суб'єктності неурядових організацій // Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку: [збірник наукових праць] / Національний університет «Львівська політехніка» [та інші]. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2012. – Випуск 24. – С. 84-91. – Бібліографія: 25 назв.

**Ключові слова:** волонтерство, міжнародне правове регулювання, суб'єкти волонтерської діяльності, держава, міжурядові організації, міжнародні неурядові організації, волонтер, волонтерист.

**Ключевые слова:** волонтерство, международное правовое регулирование, субъекты волонтерской деятельности, государство, межправительственные организации, международные неправительственные организации, волонтер, волонтерист.

**Key words:** volunteering, international legal regulation, subjects of volunteer activity, state, intergovernmental organizations, international non-governmental organizations, volunteer, volunteer.

### **STRELCHUK ALYONA**

*National University "Odesa Law Academy",  
PhD student of the Department of International and European Law*

### **ASSURING GLOBAL FOOD SECURITY AS A SUSTAINABILITY CHALLENGE**

Nowadays the food industry is a massive global health and sustainable development issue. The International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights outlines the right of everyone to an adequate standard of living for himself and his family, including adequate food, clothing and housing, and to the continuous improvement of living conditions.

The food industry includes all participants and sectors involved in the production, distribution, retail trade and consumption of food products. It means that food security has a direct influence on each subject participating in these processes. The problem of food security is potentially relevant due to increasing number of vulnerabilities, threats, and risks.